

شیوع آبمروارید در افراد بالای ۴۰ سال ساکن شهر تهران

دکتر محمدعلی جوادی^۱، دکتر امیر رضائی^۲، دکتر فرید کریمیان^۳، دکتر حیدر امینی^۴، دکتر محمد پاکروان^۵، دکتر کورس نوری مهدوی^۶، ناصر ولایی^۷، دکتر رضا زارعی^۸، دکتر آرزو میرآفتابی^۹، دکتر علیرضا برادران رفیعی^{۱۰}، دکتر یدالله اسلامی^{۱۱} و دکتر محمود جباروند^{۱۲}

چکیده

هدف: تعیین شیوع آبمروارید، کدورت عدسی و سایر وضعیت‌های عدسی در افراد بالای ۴۰ سال ساکن شهر تهران در سال ۱۳۸۰-۸۱.

روش پژوهش: پژوهش به روش توصیفی- مقطعی به عنوان بخشی از مطالعه بررسی شیوع گلکوم بر روی ۲۱۶۰ فرد بالای ۴۰ سال ساکن شهر تهران شامل ۱۳۴۶ زن (۶۲ درصد) و ۸۱۴ مرد (۳۸ درصد) از ۴۴۱۸ فرد واجد شرایط دعوت شده (میزان پاسخ‌دهی ۵۰ درصد) انجام شد. همه افراد پس از مصاحبه، تحت رفرکشن، تعیین حدت بینایی و معاینه با اسلیلت‌لمپ قرار گرفتند. وجود هر نوع کدورت عدسی به همراه دید ۲۰/۴۰ یا کمتر بدون وجود سایر علل افت بینایی، آبمروارید در نظر گرفته شد و وضعیت‌های مختلف عدسی و انواع مختلف کدورت کدورت عدسی بررسی گردیدند.

یافته‌ها: شیوع آبمروارید در چشم راست ۸/۱ درصد، در چشم چپ ۹/۱ درصد و در کل افراد مورد مطالعه ۱۲ درصد بود. شیوع کدورت عدسی در چشم راست ۲۹/۴ درصد و در چشم چپ ۳۰/۶ درصد بود و ۶۹۹ نفر (۳۲/۴ درصد)، دست کم در یکی از چشم‌ها دچار کدورت عدسی بودند. شیوع آفاکی یا سودوفاکی در چشم راست و چپ، هر کدام ۳/۹ درصد و براساس فرد ۵/۲ درصد بود. شیوع آبمروارید در مردان ۱۴/۳ درصد و در زنان ۱۰/۶ درصد بود. شیوع آبمروارید در افراد ۴۰-۴۹ ساله، ۱/۹ درصد و در افراد بالای ۵۰ سال، ۱۷/۱ درصد یعنی حدود ۹ برابر افراد ۴۰-۴۹ ساله بود. شیوع کدورت عدسی در مردان ۳۹/۱ درصد و در زنان ۲۸/۳ درصد بود. شیوع کدورت عدسی در افراد ۴۰-۴۹ ساله، ۶/۳ درصد و در افراد بالای ۵۰ سال، ۴۵/۷ درصد بود. انواع کدورت عدسی به ترتیب شیوع، شامل کدورت هسته‌ای، قشری و زیرکپسولی خلفی بودند. شدت کدورت عدسی در ۳۳/۴ درصد موارد ۲^۱ یا بیشتر بود.

نتیجه‌گیری: شیوع کدورت عدسی و آبمروارید در افراد بالای ۴۰ سال، به ویژه در افراد بالای ۵۰ سال ساکن شهر تهران، قابل توجه می‌باشد و برآورد می‌شود که ۶۴۸ هزار فرد بالای ۴۰ سال ساکن شهر تهران دچار کدورت عدسی و ۲۴۰ هزار نفر آن‌ها دچار آبمروارید هستند که برنامه‌ریزی مناسب برای مداخله بهداشتی- درمانی و همچنین آموزش و اطلاع‌رسانی عمومی را ایجاب می‌کند.

• مجله چشم‌پژشکی بینا ۱۳۸۳؛ سال ۹، شماره ۴: ۳۱۷-۳۰۹.

ACIOL: anterior chamber intraocular lens, **BMI:** body mass index, **LOCS:** Lens Opacities Classification System, **HM:** hand motion, **Log MAR:** logarithm of minimum angle of resolution, **LP:** light perception, **NLP:** no light perception, **PCIOL:** posterior chamber intraocular lens, **PXF:** pseudoexfoliation, **WHO:** World Health Organization

- ۵- استادیار- چشم‌پژشک- دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی
- ۶- استادیار- چشم‌پژشک- دانشگاه علوم پزشکی ایران
- ۷- عضو هیات علمی- دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی
- ۸- استادیار- چشم‌پژشک- دانشگاه علوم پزشکی تهران
- ۹- چشم‌پژشک
- تاریخ دریافت مقاله: ۲۴ خرداد ۱۳۸۳
- تاریخ تایید مقاله: ۱۰ مرداد ۱۳۸۳

- پاسخ‌گو: دکتر محمدعلی جوادی
- ۱- استاد- چشم‌پژشک- دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی
- ۲- پژوهش عمومی- مرکز تحقیقات چشم- دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی
- ۳- دانشیار- چشم‌پژشک- دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی
- ۴- دانشیار- چشم‌پژشک- دانشگاه علوم پزشکی تهران
- تهران- پاسداران- بوستان نهم- بیمارستان لبافی نژاد- مرکز تحقیقات چشم
- با همکاری دانشگاه‌های علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران و ایران و مرکز آری

حدود ۲۰ میلیون می باشد، در سال ۲۰۲۰ به ۴۰ میلیون نفر افزایش خواهد یافت.^{۱۱}

در مورد آبمرواریدهای ناشی از سن، راه موثری برای پیشگیری وجود ندارد؛ زیرا عامل سن، مجموعه عوامل تجمعی را در طول زمان به همراه دارد که بعضی از آن‌ها مشخص شده و قابل پیشگیری می‌باشند و برخی هنوز ناشناخته‌اند. به عنوان مثال قرارگرفتن در معرض پرتو فرابنفش، عامل مهمی در ایجاد آبمروارید می‌باشد که با پرهیز از آن می‌توان شیوع آبمروارید را کنترل نمود و یا با کنترل دیابت می‌توان از میزان پیدایش آبمروارید کاست.^{۱۲}

نقش تغذیه و ویتامین‌های ضد اکسیدان در جلوگیری از آبمروارید هنوز به خوبی مشخص نیست. نقش عوامل ژنتیک، موضوع تحقیق در زمینه آبمروارید می‌باشد؛ مطالعه‌ای در انگلستان نشان داده‌اند که تقریباً در نصف آبمرواریدهای هسته‌ای و دوسوم انواع قشری، عوامل ارثی دخالت دارند ولی هنوز راه حلی جهت جلوگیری از آن ارایه نشده است. افزایش توده جسمانی (BMI) نیز عامل مهمی برای ابتلاء به آبمروارید در جامعه آمریکا می‌باشد.^{۱۳}

بنابراین امروزه تنها عامل موثر در کاهش شیوع آبمروارید، کاهش تماس با پرتو فرابنفش و کاهش استعمال دخانیات می‌باشد و متاسفانه در موارد پیش‌رفته، تنها راه حل، عمل جراحی است^{۱۴} که هزینه‌های درمانی هنگفتی را برای افراد و دولتها ایجاد می‌نماید. از طرفی منافع و خطرات جراحی آبمروارید در سالمندان پیر (بالای ۸۵ سال) به خوبی مشخص نیست^{۱۵} و افزایش سن نیز به عنوان یک عامل مستقل، با ضعیف شدن پیامد جراحی آبمروارید همراهی داشته است.^{۱۶}

به این ترتیب، آبمروارید نیازمند مداخله جراحی باید هرچه زودتر شناسایی و درمان گردد تا نتایج بهتری به دست آید و بدیهی است که کیفیت زندگی فرد نیز بهتر خواهد شد. البته لازم به یادآوری است که برای اخذ تصمیم جراحی باید معیارهای مربوط را براساس شرایط مختلف هر فرد مدنظر داشت. متاسفانه آماری از شیوع آبمروارید در کشور ما وجود ندارد؛ از این رو مطالعه حاضر به منظور تعیین شیوع آبمروارید در افراد بالای ۴۰ سال ساکن شهر تهران در سال ۱۳۸۰-۸۱ انجام شد.

مقدمه

آبمروارید یکی از علل مهم ضعف بینایی (visual impairment) در جهان است^۱ و حدود ۱۶ میلیون انسان نابینای ناشی از آبمروارید در جهان وجود دارند.^۲ در مطالعه‌ای در افراد بالای ۵۰ سال در چین، با درنظر گرفتن دید اصلاح نشده ۶/۶۰ به عنوان معیار نابینایی، بار نابینایی ناشی از آبمروارید، ۲/۲۲ درصد بود.^۳ در مطالعه‌ای در هنگ‌کنگ، عیوب انکساری و آبمروارید، علل اصلی ضعف بینایی (دید کمتر از ۶/۱۸) و نابینایی در افراد ۶۰ ساله و بالاتر بودند.^۴ در مطالعه‌ای در هند، آبمروارید در ۸۰ درصد موارد نابینایی دخیل بود.^۵ شیوع کوری ناشی از آبمروارید را در مطالعه‌ای در آفریقای جنوبی، ۰/۵۹ درصد و بروز سالانه نابینایی ناشی از آبمروارید را ۰/۱۴ درصد گزارش کردند.^۶

در افراد بالای ۴۰ سال در آمریکا، شیوع آبمروارید ۱۷/۲ درصد و شیوع سودوفاکی ۵/۱ درصد بود.^۷ در مطالعه‌ای بر روی افراد بالای ۵۰ سال در چین، شیوع آبمروارید ۲۳/۳ درصد گزارش شد.^۸ در یک مطالعه در ژاپن، شیوع کدورت عدسی در سنین دهه ۴۰، ۵۰، ۶۰، ۷۰ و بالای ۸۰ سالگی به ترتیب ۳/۲، ۵/۴، ۸/۳، ۹/۶ و ۱۰۰ درصد بوده است.^۹ در یک مطالعه در ایتالیا، آبمروارید در حدی که موجب افت بینایی به زیر ۰/۷ شود؛ به ترتیب در ۴، ۸/۷، ۲۱/۵ و ۵۴/۴ درصد افراد دهه ۴۰، ۵۰، ۶۰ و بالای ۷۰ سالگی دیده شد.^{۱۰}

افزایش سن، عامل مهمی در افزایش شیوع آبمروارید است؛ به طوری که در مطالعه‌ای در شهر ملبورن استرالیا، شیوع آبمروارید با افزایش هر یک دهه بعد از ۴۰ سالگی، دو برابر می‌شد و به این ترتیب، همه افراد در دهه ۹۰ سالگی دچار آن می‌شوند.^{۱۱} سایر کشورهای توسعه یافته اقتصادی نیز وضعیت مشابهی دارند. در کشورهای در حال توسعه نیز شیوع آبمروارید با افزایش سن افزایش می‌یابد که البته اغلب در سنین پایین تری آغاز می‌گردد و شایع تر نیز می‌باشد.^{۱۲}

طی ۲۰ سال آینده، جمعیت جهان به میزان ۳۰ درصد افزایش خواهد یافت. بدیهی است که این افزایش عمدتاً در کشورهای در حال توسعه روی خواهد داد. طی همین مدت، میزان افراد بالای ۶۵ سال نیز دو برابر خواهد شد؛ در نتیجه تعداد مبتلایان فعلی به آبمروارید با دید ۳/۶۰ در جهان که در

۲⁺: کدورت در قشر قدامی یا خلفی در یک یا چهار کوآدران در قسمت‌های محیطی عدسی ظاهر شده ولی تاثیری بر بازتاب قرمز در ناحیه مردمک ایجاد نکرده است.

۳⁺: کدورت در قشر قدامی یا خلفی که در یک یا ۴ کوآدران، به مرکز محور بینایی گسترش یافته و باعث کاهش بازتاب قرمز شده است.

۴⁺: کدورت در قشر قدامی و خلفی که یک یا ۴ کوآدران را گرفتار کرده، به مرکز بینایی گسترش یافته و باعث کاهش بازتاب قرمز شده است.

زیر کپسولی خلفی:

۱⁺: گرفتاری تا ۳ میلی‌متر از مرکز یا محیط کپسول خلفی

۲⁺: گرفتاری ۳-۵ میلی‌متر از مرکز یا محیط کپسول خلفی

۳⁺: گرفتاری ۵-۷ میلی‌متر از مرکز یا محیط کپسول خلفی

۴⁺: گرفتاری بیش از ۷ میلی‌متر از مرکز یا محیط کپسول خلفی اسکلرroz هسته‌ای:

۱⁺: هسته با حدود مشخص و دارای تفاوت رنگ مختصراً به سمت زرد-سبز

۲⁺: حدود هسته و داخل آن با طیفی از رنگ زرد با تراکم بیشتر مشخص می‌گردد.

۳⁺: هسته به رنگ زرد کدر و تیره یا قهوه‌ای کم‌رنگ درآمده است.

۴⁺: هسته کاملاً مشخص، به رنگ قهوه‌ای تیره یا قرمز-قهوه‌ای درآمده است.

یافته‌ها

سن افراد مورد مطالعه $40-96 \pm 14$ سال (۵۵/۱۴-۱۰/۲) بود و ۵۰ درصد افراد، بالای ۵۴ سال سن داشتند. توزیع فراوانی افراد مورد مطالعه براساس گروه سنی، به تفکیک جنس در جدول (۱) آمده است. گروه ۴۰-۴۹ سال، بیشترین فراوانی را در کل (۳۳/۸ درصد) و در زنان (۴۰ درصد) داشتند و در مردان، گروه ۵۰-۵۹ سال (۲۹/۸ درصد) دارای بیشترین فراوانی بودند.

در ۱۷۱ مورد (۷/۹ درصد) سابقه جراحی چشم وجود داشت که شامل ۹۹ نفر جراحی آبمروارید بود (۵۷/۹ درصد از این افراد و ۴۶ درصد از کل).

روش پژوهش

این پژوهش به روش توصیفی- مقطعی به عنوان بخشی از طرح بررسی شیوع گلوکوم در افراد بالای ۴۰ سال ساکن شهر تهران در سال ۱۳۸۰-۸۱ انجام شد. تعداد ۲۱۶۰ نفر شامل ۱۳۴۶ زن (۶۲ درصد) و ۸۱۴ مرد (۳۸ درصد) از ۴۴۱۸ فرد واحد شرایط دعوت‌شده (میزان پاسخ‌دهی ۵۰ درصد) در مطالعه مربوط بررسی شدند. افراد، پس از مصاحبه و انجام رفرکشن و تعیین دید توسط دو نفر کارشناس بینایی‌سنج، توسط چشم‌پزشک متخصص سگمان قدامی تحت معاینه چشم و سگمان قدامی به وسیله اسلیت‌لمپ قرار گرفتند. اندازه‌گیری بینایی به وسیله تابلوی استلن از نوع پروژکتوری در فاصله ۶ متری انجام شد و معاینه عدسی، بعد از اتساع مردمک (براساس روند مطالعاتی طرح گلوکوم)، به وسیله اسلیت‌لمپ انجام گردید.^{۱۴}

وجود هر نوع کدورت قابل تشخیص در عدسی براساس معاینه با اسلیت‌لمپ همراه با دید ۲۰/۴۰ یا کمتر در غیاب سایر علل افت بینایی، آب‌مروارید در نظر گرفته شد.^{۱۵} وضعیت عدسی به انواع شفاف، کدر، PXF، عدسی دررفته، فکودونوزیس (ACIOL)، subtle، آفاک، (phacodonesis)، آب‌مروارید PCIOL و دسته‌بندی شد.

کدورت عدسی براساس طبقه‌بندی تعديل شده III LOCS به صورت بالینی (بدون عکس‌برداری)، با استفاده از درجه‌بندی مستقیم با معاینه به وسیله اسلیت‌لمپ، طبقه‌بندی شد.^{۱۶} شدت کدورت در مورد هر کدام از انواع کدورت عدسی، جهت سهولت کار، به ۴ درجه از ۱⁺ تا ۴⁺ تقسیم گردید. گرچه این روش، نتایج صدرصد یکسانی را بین معاینه‌کنندگان مختلف به دست نمی‌دهد ولی تنها روش عملی برای انجام این بررسی بود و عکس‌برداری نه مقدور بود و نه مقرر به صرفه.

کدورت عدسی به انواع قشری، زیر کپسولی خلفی و اسکلرزو هسته‌ای تقسیم شد. کدورت قشری، به هر گونه کدورت در قشر عدسی اعم از محیط یا مرکز و خلف یا قدام عدسی اطلاق شد.

درجه‌بندی شدت کدورت عدسی قشری:

۱⁺: کدورت در نواحی اکواتوری ظاهر شده است ولی تاثیری بر بازتاب قرمز ندارد.

غیرشفاف بود ($37/4$ درصد، $33/1$ - $37/4$). هیچ کدام از افراد مورد مطالعه دچار فکودونوژیس نبودند (جدول ۳).

جدول ۳- شیوع انواع وضعیت‌های عدسی به تفکیک چشم راست و چپ و بر اساس فرد^۴

فرد	وضعیت عدسی	چشم راست	چشم چپ
*۱۳۹۷ (۶۴/۷)	عدسی شفاف	۱۴۲۷ (۶۶/۱)	۱۴۱۷ (۶۵/۶)
۶۹۸ (۳۲/۳)	کدورت عدسی	۶۳۶ (۳۹/۴)	۶۰۰ (۳۰/۶)
۸۵ (۳/۹)	PCIOL	۶۲ (۲/۹)	۵۴ (۲/۵)
۲۵ (۱/۲)	آفاک	۲۱ (۰/۹۷)	۱۳ (۰/۰۶)
۱۵ (۰/۷)	PXF	۸ (۰/۳۷)	۱۲ (۰/۰۵۶)
۳ (۰/۱۴)	ACIOL	۲ (۰/۰۹)	۱ (۰/۰۵)
۱ (۰/۰۵)	آب‌مراوارید	۱ (۰/۰۵)	۱ (۰/۰۵)
۱ (۰/۰۵)	عدسی دررفته	۰	۱ (۰/۰۵)
۲۲۲۵	جمع**	۲۱۵۷	۲۱۵۹

PCIOL: posterior chamber intraocular lens, PXF: pseudoexfoliation,

ACIOL: anterior chamber intraocular lens

^۴ درصدها بر اساس ۲۱۶۰ نفر محاسبه شده‌اند.

* اگر هیچ کدام از عدسی‌ها غیرشفاف نبودند، فرد دارای عدسی شفاف منتظر می‌شد.

** گاهی یک عدسی یا یک فرد، دارای بیش از یکی از وضعیت‌های فوق بود.

افراد مبتلا به کدورت عدسی در $17/7$ درصد موارد و افراد غیرمبتلا به کدورت عدسی در $8/9$ درصد موارد، سابقه بیماری‌های چشمی را گزارش نمودند. چشم‌های مبتلا به کدورت عدسی در 8 درصد موارد دچار کدورت قرنیه نیز بودند ولی چشم‌های غیرمبتلا به کدورت عدسی در 3 درصد موارد کدورت قرنیه داشتند.

توزیع فراوانی چشم‌های مورد مطالعه براساس حدت بینایی، به تفکیک ابتلا به کدورت عدسی در نمودار (۱) ارایه شده است و دیده می‌شود که فراوانی چشم‌های دارای دید $20/40$ یا کمتر در مبتلایان به کدورت عدسی (30 درصد)، چهار برابر این فراوانی در چشم‌های غیرمبتلا به کدورت عدسی ($7/5$ درصد) بوده است. توزیع فراوانی چشم‌ها براساس انواع کدورت عدسی در 1279 چشم مبتلا در جدول (۴) آمده است و نشان می‌دهد که کدورت هسته‌ای خالص ($56/6$ درصد) شایع‌ترین نوع بوده است و کدورت‌های قشری خالص ($14/6$ درصد) و زیرکپسولی خالص خالص ($5/2$ درصد) در رده‌های بعدی قرار داشتند. در انواع

جدول ۱- توزیع فراوانی افراد مورد مطالعه بر اساس گروه سنی به تفکیک جنس

سن (سال)	زن	مرد	جمع
۷۲۹ (۳۳/۸)	۱۹۳ (۲۳/۷)	۵۳۶ (۴۰)	۴۰-۴۹
۶۹۲ (۳۲)	۲۴۲ (۲۹/۸)	۴۵۰ (۳۳/۴)	۵۰-۵۹
۴۸۱ (۲۲/۳)	۲۳۳ (۲۸/۶)	۲۴۸ (۱۸/۴)	۶۰-۶۹
۲۱۷ (۱۰)	۱۱۹ (۱۴/۶)	۹۸ (۷/۲)	۷۰-۷۹
۴۱ (۱/۹)	۲۷ (۳/۳)	۱۴ (۱)	≥ 80
۲۱۶۰ (۱۰۰)	۸۱۴ (۱۰۰)	۱۳۴۶ (۱۰۰)	جمع

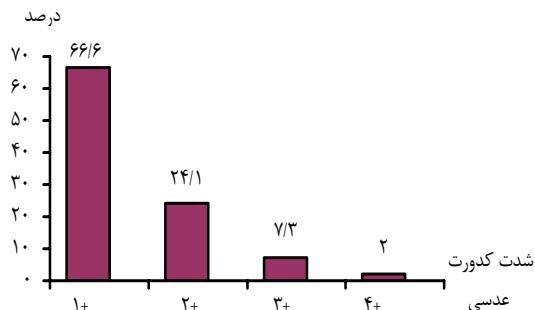
بهترین دید اصلاح‌شده افراد مورد مطالعه بین $20/20$ تا $74/2$ بود. بیش‌ترین فراوانی را دید $20/20$ داشت ($40/6$ درصد)، درصد افراد دید $20/25$ یا بیش‌تر و $85/7$ درصد افراد دید $20/32$ یا بهتر داشتند (جدول ۲).

جدول ۲- بهترین دید اصلاح‌شده در 4198 چشم از افراد مورد مطالعه

مطالعه	تعداد	درصد	میزان دید
۴۰/۶	۴۰/۶	۱۷۰۶	$\geq 20/20$
۷۴/۲	۳۳/۶	۱۴۱۰	۲۰/۲۵
۸۵/۷	۱۱/۵	۴۸۱	۲۰/۳۲
۹۰/۷	۵	۲۱۰	۲۰/۴۰
۹۲/۸	۲/۱	۸۷	۲۰/۵۰
۹۴/۱	۱/۳	۵۶	۲۰/۶۳
۹۵/۸	۱/۷	۷۰	۲۰/۸۰
۹۶/۴	۰/۶	۲۷	۲۰/۱۲۵
۹۷/۱	۰/۷	۳۰	۲۰/۲۰۰
۱۰۰	۲/۹	۱۲۱	< ۲۰/۲۰۰

قرنیه افراد مورد مطالعه در $95/5$ درصد چشم‌ها شفاف بود و $4/5$ درصد موارد، کدورت قرنیه داشتند.

شیوع کدورت عدسی در چشم راست $29/4$ درصد و در چشم چپ $30/6$ درصد و با احتساب یک مورد آب‌مراوارید subtle، در مجموع $32/4$ درصد ($30/4-34/4$ درصد) 68 مورد ($3/1$) بود. در $85/7$ درصد چشم راست، 68 مورد ($3/1$) درصد چشم چپ و در 112 نفر، دست کم یکی از چشم‌ها دچار آفاکی یا سودوفاکی بود که معادل شیوع $5/2$ درصد ($4/3-6/1$ درصد) ($CI_{95}: 4/3-6/1$) است. در 762 نفر ($35/3$ درصد) نیز دست کم یکی از عدسی‌ها



نمودار ۲- توزیع فراوانی چشم‌های مبتلا به کدورت عدسی براساس شدت کدورت

جدول ۵- توزیع فراوانی افراد مورد مطالعه براساس گروه‌های سنی به تفکیک ابتلا به کدورت عدسی

	کدورت عدسی	بله	خیر	جمع	گروه سنی (سال)
۷۲۹ (۱۰۰)	۴۶ (۶/۳)	۶۸۳ (۹۳/۷)	۴۰-۴۹		
۶۹۱ (۱۰۰)	۱۶۹ (۲۴/۵)	۵۲۲ (۷۵/۵)	۵۰-۵۹		
۴۸۱ (۱۰۰)	۲۹۱ (۶۰/۵)	۱۹۰ (۳۹/۵)	۶۰-۶۹		
۲۱۷ (۱۰۰)	۱۶۱ (۷۴/۲)	۵۶ (۲۵/۸)	۷۰-۷۹		
۴۱ (۱۰۰)	۳۲ (۷۸)	۹ (۲۲)	≥ ۸۰		
۲۱۵۹ (۱۰۰)	۶۹۹ (۳۲/۴)	۱۴۶۰ (۶۷/۶)	جمع		

شیوع کدورت عدسی در مردان بالای ۴۰ سال، ۳۹/۱ درصد (CI_{۹۵}: ۳۵/۸-۴۲/۵) و در زنان بالای ۴۰ سال، ۲۸/۳ درصد (CI_{۹۵}: ۲۵/۹-۳۰/۷) بود ($P < 0.0001$) (جدول ۶).

جدول ۶- توزیع فراوانی افراد مورد مطالعه براساس ابتلا به کدورت عدسی به تفکیک جنس

	کدورت عدسی	بله	خیر	جمع	جنس
۱۳۴۵ (۱۰۰)	۳۸۱ (۲۸/۳)	۹۶۴ (۱۷/۷)	زن		
۸۱۴ (۱۰۰)	۳۱۸ (۳۹/۱)	۴۹۶ (۶۰/۹)	مرد		
۲۱۵۹ (۱۰۰)	۶۹۹ (۳۲/۴)	۱۴۶۰ (۷۶/۶)	جمع		

$P < 0.0001$

مرکب نیز بیشترین شیوع را ترکیب کدورت هسته‌ای و قشری داشته‌اند. (۱۰/۵ درصد)



نمودار ۱- توزیع فراوانی چشم‌های مورد مطالعه براساس حدت بینایی به تفکیک ابتلا به کدورت عدسی

آنواع کدورت عدسی	تعداد	درصد
هسته‌ای	۷۲۴	۵۶/۶
قشری	۱۸۷	۱۴/۶
زیرکپسولی خلفی	۶۶	۵/۲
قشری+هسته‌ای	۱۳۴	۱۰/۵
هسته‌ای+زیرکپسول خلفی	۱۱۳	۸/۸
قشری+زیرکپسول خلفی	۱۸	۱/۴
هسته‌ای+قشری+زیرکپسول خلفی	۳۷	۲/۹
جمع	۱۲۷۹	۱۰۰

فرابوی چشم‌های مبتلا به کدورت عدسی براساس شدت‌های مختلف آن در نمودار (۲) ارایه شده است و نشان می‌دهد که با افزایش شدت کدورت عدسی، از فرابوی آن کاسته می‌شود؛ یعنی بیشترین فرابوی را شدت 1^+ و کمترین فرابوی را شدت 4^+ داشته است. هم‌چنین نشان می‌دهد که شدت کدورت عدسی در $34/4$ درصد موارد، 2^+ یا بیشتر بوده است. کدورت عدسی در گروه سنی بالای ۸۰ سال، بالاترین شیوع را داشت (۷۸ درصد). شیوع کدورت عدسی در افراد بالای ۵۰ سال (۴۵/۷ درصد) بیش از ۷ برابر شیوع آن در افراد بالای ۴۰-۴۹ ساله بود (جدول ۵).

درصد^{۱۸}؛ در مطالعه‌ای در لاتزیوی ایتالیا، در افراد ۴۵-۶۹ ساله، ۳/۷ درصد^{۱۹}؛ در افراد بالای ۵۰ سال چینی، ۲۳/۳ درصد^{۲۰} و در مطالعه‌ای در ژاپن، در مناطق مختلف بین ۳۸ تا ۶۴/۶ درصد گزارش شد.^{۲۱} شیوع آب‌مروارید در افراد بالای ۴۰ سال شهر تهران با شیوع آن در گزارش‌های فوق متفاوت است و به نظر می‌رسد که شیوع آب‌مروارید در آسیای شرقی بیشتر از اروپا و آمریکا باشد.

در مطالعه حاضر، ۴/۶ درصد افراد سابقه جراحی آب‌مروارید را ذکر کرده بودند و ۵/۲ درصد افراد دچار آفاسکی یا سودوفاسکی بودند که به احتمال زیاد ناشی از جراحی آب‌مروارید بوده‌اند. برآورده می‌شود که ۱۰۴۰۰ نفر (۱۲۰۰۰-۸۶۰۰۰ نفر) فرد بالای ۴۰ ساله در تهران دچار آفاسکی یا سودوفاسکی باشند. در استرالیا، در یک مطالعه^{۲۲}، ۶ درصد افراد ۴۹-۹۶ ساله و در مطالعه دیگر^{۲۳}، ۳/۴ درصد افراد بالای ۴۰ سال و در هنگ‌کنگ^{۲۴}، ۹/۱ درصد افراد بالای ۶۰ سال دارای سابقه جراحی در یکی از چشم‌ها بودند.

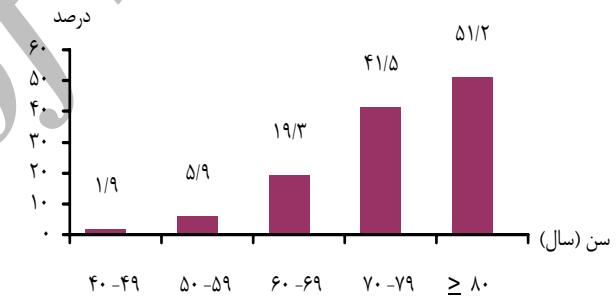
در این مطالعه افراد مبتلا به کدورت عدسی در ۱۷/۸ درصد موارد سابقه بیماری‌های چشمی را ذکر می‌کردند و در ۸ درصد چشم‌های مبتلا به کدورت عدسی، کدورت قرنیه نیز وجود داشت. در یک مطالعه آینده‌نگر در بیمارانی که برای جراحی آب‌مروارید کاندید شده بودند، ۶۱ درصد بیماران به طور هم‌زمان دارای بیماری‌های همراه چشمی و سیستمیک بودند، ۳۲ درصد موارد فقط بیماری سیستمیک همراه داشتند و ۵ درصد موارد هیچ‌گونه بیماری همراهی نداشتند.^{۲۵} بنابراین در بیماران مبتلا به آب‌مروارید باید به بیماری‌های چشمی و سیستمیک همراه نیز توجه داشت. البته در مطالعه حاضر، بیماری‌های سیستمیک همراه مورد توجه قرار نگرفتند.

در مطالعه حاضر، شیوع دید ۲۰/۴۰ یا کمتر در مبتلایان به کدورت عدسی ۳۰ درصد بود که ۴ برابر بیشتر از شیوع آن در افراد بدون کدورت عدسی بود. آب‌مروارید یکی از علل مهم ضعف بینایی در جهان است.^۱ در انگلستان ۳۰ درصد افراد بالای ۶۵ سال، دچار آب‌مرواریدی هستند که منجر به ضعف بینایی (یعنی دید کمتر از ۲۰/۴۰) ناشی از کدورت عدسی شده است.^{۱۵} در مطالعه‌ای در افراد بالای ۵۰ سال در چین، با درنظر گرفتن دید کمتر از ۳/۶۰ از طریق پین‌هول (pinhole) به عنوان معیار

شیوع آب‌مروارید در چشم راست، ۸/۱ درصد (۱۷۴ چشم) و در چشم چپ، ۹/۱ درصد (۱۹۷ چشم) و در مجموع ۱۲ درصد بود یعنی ۲۵۹ نفر دست‌کم در یکی از چشم‌ها دچار آب‌مروارید بودند. شیوع آب‌مروارید با فاصله اطمینان ۹۵ درصد، بین ۱۰/۶ درصد تا ۱۳/۴ درصد بوده است.

شیوع سنی آب‌مروارید در نمودار (۳) آمده است و نشان می‌دهد که شیوع آب‌مروارید با افزایش سن افزایش می‌یافتد؛ به طوری که شیوع آب‌مروارید در افراد بالای ۵۰ سال (۱۷/۱ درصد) حدود ۹ برابر شیوع آن در افراد ۴۰-۴۹ ساله (۱/۹ درصد) بود.

شیوع آب‌مروارید در مردان بالای ۴۰ سال، ۱۴/۳ درصد (۱۱/۹-۱۶/۷ درصد CI_{۹۵}: ۱۱/۹-۱۶/۷) و در زنان بالای ۴۰ سال، ۱۰/۹ درصد (۹/۲-۱۲/۶ درصد CI_{۹۵}: ۹/۲-۱۲/۶) بود (P < 0.0001).



نمودار ۳- توزیع شیوع آب‌مروارید به تفکیک گروه‌های سنی

بحث

شیوع کلی آب‌مروارید در افراد بالای ۴۰ سال شهر تهران ۱۲ درصد و شیوع کلی کدورت عدسی در این افراد، ۳۲/۴ درصد بود. جمعیت بالای ۴۰ سال ساکن شهر تهران (بدون احتساب شهری) در سال ۱۳۸۰، بالغ بر دو میلیون نفر برآورد شد^{۱۴} که با این حساب، ۲۴۰ هزار نفر (۲۱۲۰۰۰-۲۶۸۰۰۰ نفر) آنان مبتلا به آب‌مروارید و ۶۴۸ هزار نفر (۶۰۸۰۰۰-۶۸۸۰۰۰ نفر) آنان مبتلا به کدورت عدسی هستند. با توجه به این که حجم نمونه در این مطالعه براساس شیوع احتمالی گلوبکوم (۲ درصد) تعیین شده بود، این تعداد نمونه برای انجام مطالعه بر روی شیوع آب‌مروارید، بسیار مطلوب بوده است.

شیوع آب‌مروارید در افراد بالای ۴۰ سال آمریکا، ۱۷/۲ درصد^۷؛ در مطالعه فرامینگهام، در افراد ۵۲-۸۵ ساله، ۱۵/۵

نداشت.^{۲۱} در مطالعه سیسیل ایتالیا نیز شیوع آبمروارید، تنها در سنین پیری، در زنان بیشتر از مردان بود.^۹ در تازانیا نیز تنها شیوع سنی آبمروارید هسته‌ای در زنان بالاتر از مردان بود.^{۲۲} از طرف دیگر در مطالعه لاتزیوی ایتالیا، جنس عامل خطرساز مهمی برای آبمروارید به شمار نیامد.^{۱۹} در یک مطالعه نیز که در ۴ منطقه متفاوت از نظر آبوهوای انجام شد، تفاوت معنی‌داری در شیوع کدورت هسته‌ای عدسی بین زنان و مردان مشاهده نشد.^{۲۳} در مطالعه‌ای در سرای سالمدنان در هنگ‌کنگ، شیوع آبمروارید در مردان بالاتر از زنان بود.^{۲۷}

البته در مطالعه حاضر، افراد زیر ۵۰ سال به نسبت بسیار کمتری مراجعه کرده بودند و به ویژه مردان بالای ۵۰ سال در مقایسه با زنان بالای ۵۰ سال به نسبت بیشتری مراجعه نموده بودند^{۱۴} و با توجه به افزایش شدید شیوع آبمروارید با افزایش سن، به احتمال زیاد این عامل موجب افزایش شیوع آبمروارید در مردان در مطالعه حاضر شده است.

در یک متانالیز که توسط WHO بر روی مطالعات پیمایشی (survey) در کشورهای در حال توسعه انجام شد، مشخص گردید که تقریباً ۶۳ درصد کل مبتلایان به آبمروارید را زنان تشکیل می‌دهند، حال آن که دسترسی آن‌ها به جراحی، کمتر از مردان است.^{۲۸}

از نظر سبب‌شناسی، عوامل مختلفی را دخیل می‌دانند. برای مثال، شیوع آبمروارید وابسته به سن در آسیایی‌ها در مقایسه با فرقاژی‌ها به میزان چشم‌گیری بالاتر و زودهنگام‌تر گزارش شده است که نوعی تغذیه گیاهی سخت‌گیرانه به عنوان یک عامل خطرساز قابل توجه معرفی شد.^{۲۹} در مطالعه‌ای در چین نیز، شیوع آبمروارید در افراد بی‌سواد به طور معنی‌داری بالاتر بوده است.^۳ در مطالعه‌ای دیگر، شایع‌ترین عوامل مرتبط با وضعیت زندگی که با شیوع بالای کدورت هسته‌ای عدسی ارتباط داشتند، مواجهه بالا با پرتوهای فرابنفش و دمای بالای محیط ذکر شدند.^{۳۴} میزان ساعات تابش آفتاب در سال نیز عامل شیوع بیش‌تر آبمروارید در مطالعه‌ای دیگر گزارش شده است.^{۳۰}

در یک مطالعه، مواجهه تجمعی بالای پرتو فرابنفش B، شیوع آبمروارید قشری را به طور معنی‌داری افزایش می‌داد؛ به طوری که دو برابر شدن مواجهه تجمعی، ایجاد آبمروارید قشری را ۱/۶ برابر می‌کرد^{۳۱} ولی در مطالعه‌ای در پاکستان، از پرتو فرابنفش به عنوان یک عامل مهم اصلی در ایجاد آبمروارید، چندان حمایت

نایینایی، بار نایینایی ناشی از آبمروارید، ۱/۶۳ درصد بود.^۳ در مطالعه‌ای در هند نیز آبمروارید در ۸۰ درصد موارد نایینایی دخیل بود.^۵

در مطالعه حاضر، کدورت هسته‌ای شایع‌ترین نوع کدورت عدسی بود و کدورت قشری و زیرکپسولی خلفی به ترتیب در رده‌های بعدی قرار داشتند. ترتیب شیوع انواع آبمروارید در دو مطالعه در ژاپن، به ترتیب قشری، هسته‌ای و زیرکپسولی بود.^{۲۰} در مطالعه‌ای در تازانیا، آبمروارید هسته‌ای، زیرکپسولی خلفی و قشری، به ترتیب شایع‌ترین نوع آبمروارید بودند.^{۳۳} در استرالیا، این ترتیب به صورت هسته‌ای، قشری و زیرکپسولی بود.^{۳۱} در مطالعه سیسیل ایتالیا نیز ترتیب شیوع انواع آبمروارید به صورت هسته‌ای، قشری و زیرکپسولی خلفی بود.^۹ در مناطق گرمسیر عمدۀ‌ترین نوع، آبمروارید هسته‌ای (سنگاپور) و در مناطق نیمه‌گرمسیر (ایسلند و Noto) شایع‌ترین نوع، آبمروارید قشری بود.^{۲۴}

در مطالعه حاضر نیز مانند همه مطالعات دیگر، شیوع آبمروارید با افزایش سن افزایش می‌یافتد. در مطالعه‌ای در افراد بالای ۴۰ سال شهر ملبورن استرالیا، با افزایش هر یک دهه بعد از ۴۰ سالگی، شیوع آبمروارید ۲ برابر می‌شود و به این ترتیب، همه افراد در دهه ۹۰ سالگی دچار آبمروارید می‌شوند.^{۱۰} در کشورهای در حال توسعه نیز شیوع آبمروارید با افزایش سن افزایش می‌یابد ولی اغلب در سنین پایین‌تری آغاز می‌گردد و شایع‌تر نیز می‌باشد^{۱۱}؛ برای مثال بروز آبمروارید دارای اهمیت بینایی در پنجاپن هند^{۲۵} در مقایسه با مطالعه فرامینگهام، ۱۴، ۱۵ در سال زودتر بوده است. در مطالعه پنجاپن، شیوع آبمروارید در افراد ۷۰ ساله و بالاتر، ۶۷ درصد بود ولی در افراد ۵۲-۸۵ ساله در مطالعه فرامینگهام، شیوع آبمروارید ۱۵/۵ درصد بود. در مطالعه‌ای در ژاپن^۱، شیوع کدورت عدسی در سنین دهه ۴۰، ۵۰، ۶۰، ۷۰ و بالای ۸۰ سالگی به ترتیب در سنین ۴۰، ۵۰، ۶۰، ۷۰ و بالای ۸۰ درصد بود که در تمام رده‌های سنی بیش‌تر از مطالعه ما بوده است.

در مطالعه حاضر، شیوع کدورت عدسی و شیوع آبمروارید، در مردان بیش‌تر از زنان بود. در مطالعات انجام‌شده در آمریکا^۱، پاکستان^{۲۶} و چین^۳، شیوع آبمروارید در زنان بیش‌تر از مردان بود. در مطالعه‌ای در استرالیا، فقط شیوع آبمروارید قشری در زنان بیش‌تر از مردان بود و در سایر انواع از نظر آماری تفاوتی

از محدودیت‌های این مطالعه، عدم انجام عکس‌برداری جهت تعیین کدورت عدسی و شدت آن بوده است و تنها به وسیله مشاهده با اسلیت‌لمپ بود حال آن که در برخی مطالعات، این کار از طریق عکس‌برداری انجام شده است.^{۱۰,۱۱}

نتیجه‌گیری و پیشنهاد

شیوع کدورت عدسی و آب‌مروارید در جمعیت بالای ۴۰ سال تهران، قابل توجه است و برآورد می‌شود که ۶۴۸ هزار نفر از افراد این جمعیت دچار کدورت عدسی و ۲۴۰ هزار نفرشان دچار آب‌مروارید باشند.

آب‌مروارید، یک پدیده وابسته به سن است که شیوع آن با افزایش سن بیشتر می‌شود. کاهش دید به ۲۰/۴۰ یا کمتر به عنوان بیماربودگی (morbidity) تلقی می‌گردد و مداخله جراحی هنگامی ضرورت پیدا می‌کند که فرد قادر به انجام امور روزمره‌اش، به ویژه در مورد رانندگی نباشد و صرف این که ممکن است با افزایش سن، نتیجه موققت عمل کاهش یابد، نمی‌تواند دلیلی برای تصمیم به عمل جراحی باشد؛ به ویژه آن که افراد مسن با وجود اسکلروز هسته‌ای، از دید بهتری در هنگام مطالعه برخوردار می‌باشند.

عوامل و سبب‌شناسی‌های مختلفی را در مطالعات سایر کشورها در مورد ابتلا به آب‌مروارید و به عنوان اهداف مداخله به منظور پیش‌گیری از آن گزارش نموده‌اند که تا حدودی نیز با هم متفاوت بودند. نظر به این که شیوع کدورت عدسی و آب‌مروارید در جمعیت بالای ۴۰ سال شهر تهران و به ویژه افراد بالای ۵۰ ساله، قابل توجه می‌باشد، توصیه می‌گردد که مطالعاتی در این زمینه‌ها بر روی جمعیت‌های مختلف اقلیمی و قومی کشور ما نیز صورت پذیرد.

منابع

- Woodcock M, Shah S, Smith RJ. Recent advances in customising cataract surgery. *BMJ* 2004;328:92-96.
- Rabiu MM. Cataract blindness and barriers to uptake of cataract surgery in a rural community of northern Nigeria. *Br J Ophthalmol* 2001;85:776-780.
- Zhao J, Sui R, Jia L. Prevalence of cataract and surgical coverage among adults aged 50 or above in Shunyi District of Beijing, China. *Zhonghua Yan Ke Za Zhi* 2001;37:3-8(Abstract).
- Michon JJ, Lau J, Chan WS, Ellwein LB. Prevalence of visual impairment, blindness, and cataract surgery

نشد.^{۳۶} البته در مطالعه قبلی^{۳۱} نیز ارتباطی بین آب‌مروارید هسته‌ای و مواجهه با پرتو فرابنفش B یا بین انواع آب‌مروارید و مواجهه با پرتو فرابنفش A دیده نشد.

در یک مقاله، مصرف سیگار را در افزایش شیوع انواع شدیدتر اسکلروز هسته‌ای عدسی و آب‌مروارید زیرکپسولی خلفی دخیل دانستند ولی ارتباط قابل توجهی بین مصرف سیگار و کدورت‌های قشری عدسی یافت نشد.^{۳۳} در مطالعه‌ای در استرالیا نیز اثر سیگار در افزایش شیوع آب‌مروارید هسته‌ای و آب‌مروارید زیرکپسولی خلفی تایید شد، اثر استعمال پیپ نسبت به سیگار قوی‌تر بود و مصرف الكل نیز تنها در بین سیگاری‌ها با ایجاد آب‌مروارید ارتباط داشت.^{۳۳}

در مطالعه‌ای در پنجاب هند,^{۲۵} شیوع بالاتر آب‌مروارید سنی با عواملی از قبیل بیوه بودن، تحصیلات پایین، پایین بودن پروتئین غذایی، کوتاهی قد و کم وزنی، همراهی داشت و پایین بودن پروتئین غذایی را به عنوان عامل احتمالی بیشتر بودن شیوع آب‌مروارید در مقایسه با مطالعه فرامینگهام معرفی نمودند. افراد دیابتی نیز از خطر بالایی برای ابتلا به آب‌مروارید قشری و زیرکپسولی خلفی برخوردارند. اهمیت این همراهی وقتی بیشتر می‌شود که بدانیم شیوع دیابت نیز در کشورهای پیش‌رفته و در حال توسعه، روبه افزایش است.^{۱۱} در مطالعه حاضر به بررسی این موارد پرداخته نشد.

در مقاله‌ای، کاهش مواجهه با پرتو فرابنفش B و ترک سیگار، تنها مداخلات کاهش‌دهنده خطر ابتلا به آب‌مروارید گزارش شدند.^{۱۱} هم‌چنین شواهد حاکی از آنند که جراحی آب‌مروارید ممکن است میزان بروز تصادفات و سایل نقلیه موتوری توسط رانندگان بالای ۶۵ سال را کاهش دهد.^{۳۴}

in the Hong Kong elderly. *Br J Ophthalmol* 2002;86:133-139.

- Bhattacharjee J, Devadethan, Sharma RS, Saini NK, Datta KK. Methods for estimating prevalence and incidence of senile cataract blindness in a district. *Indian J Ophthalmol* 1996;44:207-211.
- Cook CD, Stulting AA. Prevalence and incidence of blindness due to age-related cataract in the rural areas of South Africa. *S Afr Med J* 1995;85:26-27.
- Congdon N, Vingerling JR, Klein BE, West S, Friedman DS, Kempen J, et al; Eye Diseases Prevalence Research Group. Prevalence of cataract

- and pseudophakia/aphakia among adults in the United States. *Arch Ophthalmol* 2004;122:487-494.
- 8- Sasaki H, Asano K, Kojima M, Sakamoto Y, Kasuga T, Nagata M, et al. Epidemiological survey of ocular diseases in K Island, Amami Islands: prevalence of cataract and ptterygium. *Nippon Ganka Gakkai Zasshi* 1999;103:556-563(Abstract).
 - 9- Giuffre G, Giannuccio R, Di Pace F, Ponte F. Casteldaccia eye study: prevalence of cataract in the adult and elderly population of a Mediterranean town. *Int Ophthalmol* 1994-95;18:363-71.
 - 10- McCarty CA, Keeffe JE, Taylor HR. The need for cataract surgery: projections based on lens opacity, visual acuity, and personal concern. *Br J Ophthalmol* 1999;83:62-65.
 - 11- Brian G, Taylor H. Cataract blindness-challenges for the 21st century. *Bull World Health Organ* 2001;79:249-256.
 - 12- Wong TY. Regular review: effect of increasing age on cataract surgery outcomes in very elderly patients. *BMJ* 2001;322:1104-1106.
 - 13- Westcott MC, Tuft SJ, Minassian DC. Effect of age on visual outcome following cataract extraction. *Br J Ophthalmol* 2000;84:1380-1382.
 - ۱۴- امینی حیدر، جوادی محمدعلی، پاکروان محمد، کریمیان فرید، ولایی ناصر، رضایی امیر و همکاران. شیوع گلوکوم در افراد بالای ۴۰ سال ساکن شهر تهران در سال ۱۳۸۰-۸۱. مجله چشمپژشکی بینا؛ ۱۳۸۳؛ سال ۹، شماره ۱۵: ۱۳-۲۱.
 - 15- Reidy A, Minassian DC, Vafidis G, Joseph J, Farrow S, Wu J, et al. Prevalence of serious eye disease and visual impairment in a north London population: population based, cross-sectional study. *BMJ* 1998;316:1643-1646.
 - 16- Hall NF, Lempert P, Shier RP, Zakir R, Phillips D. Grading nuclear cataract: reproducibility and validity of a new method. *Br J Ophthalmol* 1998;83:1159-1163.
 - 17- The Age-Related Eye Disease Study Research Group. The age-related eye disease (AREDS) system for classifying cataract from photographs: AREDS report No. 4. *Am J Ophthalmol* 2001;131:167-175.
 - 18- Kahn HA, Leibowitz HM, Ganley JP, Kini MM, Colton T, Nickerson RS, et al. The Framingham Eye Study. I. Outline and major prevalence findings. *Am J Epidemiol* 1977;106:17-32.
 - 19- Cedrone C, Culasso F, Cesareo M, Mancino R, Ricci F, Cupo G, et al. Prevalence and incidence of age-related cataract in a population sample from Priverno, Italy. *Ophthalmic Epidemiol* 1999;6:95-103.
 - 20- Sasaki K, Ono M, Aoki K, Katou N, Morine M, Nakaizumi H, et al. Cataract epidemiology survey in the three climatically different areas in Japan-prevalence of cataracts and types of lens opacification. *Nippon Ganka Gakkai Zasshi* 1995;99:204-211(Abstract).
 - 21- Mitchell P, Cumming RG, Attebo K, Panchapakesan J. Prevalence of cataract in Australia: the Blue Mountains eye study. *Ophthalmology* 1997;104:581-588.
 - 22- Spraul CW, Jakobczyk-Zmija MJ, Tobis MF, Lang GK. Prevalence of systemic and ocular diseases in age-related cataract patients. *Klin Monatsbl Augenheilkd* 1999;214:22-26(Abstract).
 - 23- Congdon N, West SK, Buhrmann RR, Kouzis A, Munoz B, Mkocha H. Prevalence of the different types of age-related cataract in an African population. *Invest Ophthalmol Vis Sci* 2001;42:2478-2482.
 - 24- Sasaki H, Jonasson F, Shui YB, Kojima M, Ono M, Katoh N, et al. High prevalence of nuclear cataract in the population of tropical and subtropical areas. *Dev Ophthalmol* 2002;35:60-69.
 - 25- Chatterjee A, Milton RC, Thyle S. Prevalence and aetiology of cataract in Punjab. *Br J Ophthalmol* 1982;66:35-42.
 - 26- Burton M, Fergusson E, Hart A, Knight K, Lary D, Liu C. The prevalence of cataract in two villages of northern Pakistan with different levels of ultraviolet radiation. *Eye* 1997;11 (Pt 1):95-101.
 - 27- Ho SC, Donnan S, Ho PC, Lai JS. Prevalence of cataract among the institutionalized elderly in Hong Kong. *Singapore Med J* 1990;31:308-310.
 - 28- Lewallen S, Courtright P. Gender and use of cataract surgical services in developing countries. *Bull World Health Organ* 2002;80:300-303.
 - 29- Das BN, Thompson JR, Patel R, Rosenthal AR. The prevalence of age related cataract in the Asian community in Leicester: a community based study. *Eye* 1990;4(Pt5):723-726.
 - 30- Wang GM, Spector A, Luo CQ, Tang LQ, Xu LH, Guo WY, et al. Prevalence of age-related cataract in Ganzi and Shanghai. The Epidemiological Study Group. *Chin Med J (Engl)* 1990;103:945-951.
 - 31- Taylor HR, West SK, Rosenthal FS, Muoz B, Newland HS, Abbey H, et al. Effect of ultraviolet radiation on cataract formation. *N Engl J Med* 1988;319:1429-1433.
 - 32- Klein BE, Klein R, Linton KL, Franke T. Cigarette smoking and lens opacities: the Beaver Dam Eye Study. *Am J Prev Med* 1993;9:27-30.
 - 33- Cumming RG; Mitchell P Cumming RG, Mitchell P. Alcohol, smoking, and cataracts: the Blue Mountains Eye Study. *Arch Ophthalmol* 1997;115:1296-1303.
 - 34- Owsley S, McGwin G Jr, Sloane M, Wells J, Stalvey BT, Gautreaux S. Impact of cataract surgery on motor vehicle crash involvement by older adults. *JAMA* 2002;288:841-849.